

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 16. septembra.

Pred nekoliko dnevi imeli smo priliko opazovati, s koliko silo je ves oficijozni stroj deloval, da bi pot gladil novi vojaški brošuri in vzbudil občinstva zanimanje zajujo. „Correspondenzbureau“ brzojavil je vsem listom kot imeniten evropski dogodek, da je ta brošura izšla, podrobno naznanil je nje vsebino, odlično oficijozni „Fremdenblatt“ pa je slovesno izjavil, da je ta brošura pisana po inspiraciji vojnega ministra in ministra vnanih zadev. Pri oficijozni tej gorečnosti dogodila se je gospodi nezgoda, da je „Correspondenzbureau“ že prej razglašal, kaj „Fremdenblatt“ o tej brošuri piše, preden je dotična številka „Fremdenblatta“ sploh bila išla.

Brošura, za katero se je delala taka nečuvena reklama od strani vojnega ministerstva, bavi se o rusko-francoski zvezi in o avstrijskem proračunu. Z navadnimi, davno že znanimi argumenti skuša v njej neimenovani pisec dokazati, da je vojnega ministerstva proračun še vedno premajhen, da Avstro-Ogerska niti za dobo miru ni dovolj oborožena. Da se popolni ta nedostatek, treba da se že v mirnem času vsaka kompanija popolni na 100 mož, treba še toliko častnikov, stotnikov, treba pomnožitve konjice in artilerije, s kratka 16 do 18 milijonov goldinarjev na leto več, nego doslej, ne glede na onih 36 milijonov goldinarjev, kateri bi se imeli izdati za nove vojne ladije, ako se sploh hoče, da bi bila naša mornarica svoji nalogi kos.

Na to brošuro, s katero je vojni minister le hotel malo za žilo potipati javno mnenje, da bi potem stavil primerne predloge delegacijam, ni noben časopis v tostranski polovici kaj odločnega pisal. S kislim obrazom, kakor da tako mora biti, vsprejela se je v brošuri razpravljana vest in videla se je povsod v nas prava orijentska resignacija. Saj je že davno temu, da imajo v našem parlamentu vojnega ministra zahteve čudovito prednost, da imajo, kadar so te predloge na vrsti, vsi poslanci vodo v ustih in da ga ni čuti niti najmanjšega ugovora, da o opoziciji ni niti sledu. Preverjeni smo, da bi tudi naši Kluni in Povšeti, ki na katoliškega društva shodih tako mastno deklamujejo, kako konservativna stranka skrbi in dela na to, da

se bremena kmetu zmanjšajo, za omenjeno predlogo „sans phrase“ in morda celo zadovoljnega lica glasovali.

V državni polovici, v državnem zboru zastopani, šla bi bila stvar gladko, kakor maslo, v Transilvaniji pa se je stvar zasuknila drugače. Na Ogerskem je svoboda tiska neomejena, vsled tega vse drugo političko življenje nego v nas. Onkraj Litve kimanje ni pravilno, marveč debata svobodna v vsacem uprašnji, tudi če se vojnega ministerstva tiče. Zato so tudi madjarski opozicijski listi omenjeno brošuro vzeli pod kritični drobnogled, ogledali jo z vseh strani, naposled pa bili vsi soglasni v tem, da bi bilo, ako bi se hotelo vse to uvesti, treba več let gotovega miru. Ker pa mir sploh za nobeno dobo zagotovljen ni, bili bi zahtevani milijoni le skozi okno vrženi. Opozicija ogerska se je torej vojnega ministra zahtevam odločno postavila po robu. Vladna stranka se o tem še ni izrekla, a v denarnih zadevah se Arpadovci ne prenačijo tako hitro.

Sicer pa se ne bodemo motili, ako trdimo, da bode tudi vsa ogerska vladna stranka z vso odločnostjo proti nameravani predlogi. Vsaj jeden prvakov vladne stranke, „Peater Lloyd“ urednik, znani Maks Falk, se je v tem oziru jako odkritosrčno izrekel. Pretekli teden imel je Falk shod volilcev v Aradu. Govoril je o političkem položaji Ogerske in države sploh, a jako odločno izjavil se: da njegova stranka ne le ne dovoli zahtevanega prispevka za vojsko, marveč v obče ne dovoli nobenega, niti najmanjšega zvišanja sedanjih vojnih itak že neznosnih stroškov. Še markantneje pa se je oglasila baje ogerska delegacija rekoč: naj bi se od strani vkupne vlade nikdar zopet kaj takega v javnost ne spravilo, kot je bila rečena brošura.

Nameravano predlogo so torej vse stranke na Ogerskem že odklonile, ker so vse stranke soglasne v tem, da je davčna struna že dovolj napeta in ker je vojni minister sploh hibo napravil, ko je s takim predlogom narod vznemiril.

Ker v nas Madjari igrajo prve gosli, je usoda omenjene brošure oziroma 16 milijonske predloge že

zapečaten. Za zdaj je nevarnost odstranjena in Dunajski listi kislih obrazov to že priznavajo. Tako piše jeden mej njimi: Za vojne potrebe se ne bodo zahtevale nobene nove vsote, ker finančna ministra Wekerle in Steinbach nečeta, da bi se zopet zrušilo tako težko doseženo ravnoesje v državnem gospodarstvu. Vojni minister utaknil bode torej svoje načrte zopet v žep in ne bode zahteval novih milijonov, — ker bi jih ne dobil.

Goriška jubilarna razstava.

Gorica 14. septembra. [Izv. dop.]

V letošnjem „razstavnem“ letu zanima jubilarna razstava goriška le ožje, domače kroge in obiskovana je le bolj srednje. Saj se pa tudi res ne more meriti z Zagrebško, kamo-li s Praško! Jedino gledé sadjarstva, vinstva in svilnih pridelkov prekaša obedve prejšnji. Posebno lepo sadje in grozdje so razstavili veleposestniki iz slovenskih Brd (Attems, Baguer, Toroš itd.) in slovenska kmetijska šola v Gorici, ali tudi Furlanija se v tem obziru odlikuje. Žalostno pa je zastopana Vipavska dolina, katera je nekdanj najbolj slovela zaradi izvrstnega sadja in vina. Velik napredek ima zabeležiti tudi sirarstvo po Tolminskih in Bolških gorah. Uzorna je mlekarica g. Ign. Kovačiča od Sv. Lucije, ki na razstavišču izdeluje surovo maslo in sir ter ponuja obiskovalcem hladilno kisl mleko. Prav lepe predmete kamenarske obrti (iz Nabrežinskega, Solkanskega in Šebreljskega mramorja) izložili so Goriški kamnoseki. Posebno zanimivi pa so strešni iz cementa, žgani brez peči, katere izdeluje g. Ivan Vulč v Čezsoči pri Bolcu. To je prekristna izumitev posebno za gorske kraje, kjer do sedaj hiše z deskami krijejo in želeči je, da bi se novi strešniki kmalu udomačili, ker lesa vedno bolj primanjkuje. V razstavi se tudi pletejo koši in sedala za stolice, potem se izdelujejo čipke, kakeršne se bodo napravljale na novi čipkarski šoli v Čepovanu. (Za to šolo je imenovalo ministerstvo italijansko učiteljico iz laških Tirol in še le ko je ta v Trst prišla, je doznala, da v Čepovanu nihče italijanski ne razume in se morala zahvaliti za novo službo. Lepo so na Dunaji poučeni o naši deželi!) Poleg čipek

LISTEK.

Na Mavricij in v Avstralijo.

(Dalje.)

Ker se nismo mogli z njim sporazumeti, šli smo za hišico, kjer je bila postavljena primitivna baraka, iz katere smo čuli malo harmonično glasbo. Star, na pol gol Kinez nabijal je v neki ekstazi velik tamburin a vsa zbrana družba, možje in ženske, kričala je divje vmes — kar je menda imelo petje biti. Od tod šli smo v hišo, v pravi tempelj, ki se odlikuje po posebni nesnagi. V tempelju ni bilo razen nekaterih vaz ničesar, kajti altar podoben je bil kakemu priprostemu zaboji, nakičenemu z raznobojnim papirjem. Sredi altarja je stol, na katerem sedi iz lesa izrezljana karikatura, pri kateri pogledu nismo mogli smehu več zadržati. Pri tej priliki bodi omenjeno, da so Kinezi najbolj zoprni ljudje, kar sem jih videl na svojem potovanju.

Ker smo v mestu jako malo zabave imeli, prirejali smo večje izlete na deželo, kjer smo se vedno prav dobro zabavali. Železniško upravitelstvo dalo nam je celo prosto vožnjo. Posebno lep izlet je bil v Kurepipe, kjer je letovišče premožnih

mestjanov. Kraj sam ob sebi je jako prijazen in tudi vožnja zelo prijetna. Postaje so druga od druge le malo oddaljene, a vagoni so narejeni v dva nadstropja. Kurepipe je prav za prav veliko mesto, kajti vila stoji poleg vile a vsako obdaja velik in lep vrt. Vrh tega je mnogo javnih nasadov, tako, da je lahko reči: Kurepipe ne zaostaja za nobenim evropskim modnim letoviščem.

Tudi znamenite vodopade reke Tamarinda smo si nekaterniki ogledali. Voz, s katerim smo se vozili, je bil precej čuden; najbolj podoben je bil zaboji in tudi vožnja ni bila nič kaj ugodna, vzlic temu, da nas je pot peljala po rodovitnih, obljubljenih krajih. Ogledali smo si neko večjo plantažo in z njo združeno cukrarno, ki nas je zelo zanimala, žal, da ni bilo nikogar, s katerim bi bili mogli govoriti. — Voznik naš ostavil je veliko, še dosti dobro vzdržano cesto in jo krenil v stran. Kmalu smo bili na samini. Pred nami ležalo je globoko brezno, na desni in na levi od njega dvigali so se visoki hribi nebu pod oblake, a v brezno padal je v velikih karkadah šumeč potok. Prizor, ki smo ga gledali, je bil velečasten in ostane vsem v prijetnem spominu. Pozno v noč vrnili smo se šele v Port Louis, jako zadovoljni s svojim izletom.

Tudi v Pamplemonasses smo priredili izlet ter

si ogledali ondodni botanični vrt, ki je pravi unikum takisto glede velikosti, kakor tudi glede bogastva. Predaleč bi zašel, ako bi popisoval na drobno vse posebnosti tega vrta; le jedno naj omenim. V botaniškem vrtu vzdržujejo dve želvi (Schildkröte), kateri smo kar zajahali, tako sta veliki in močni.

Tudi inace je bilo naše življenje v Port Louisu zelo prijetno, kajti domačinci odlikovali so nas na vse načine, da smo bili prav zadovoljni. Tudi ples so nam v čast priredili, s kratka, zabavali smo se izvrstno in le prehitro je bila ura, da smo morali zopet na pot. Poslavši obolelega mornarja z neko angleško ladijo domov, odpluli smo iz luke Port Louisa dne 26. novembra.

Prepluti nam je bilo dolg pot in zategadelj preskrbel je naš kuhar svoja skladišča z mnogimi stvarmi, a ukrcali smo tudi pet prašičev in dvanajst volov. Iz začetka vodili smo ladijo blizu otoka in tu še jedenkrat zrl razkošno lepoto tega kraja, potem pa prišli v območje zapadnih vetrov, ki so nam olajševali pot do Avstralije. Dne 1. decembra sestavil je poveljnik znova navadne grupe kadetov in to pot naletel sem dobro, zakaj pridodeljen sem bil vojaški grudi, kar je dokaj prijetneje nego je bilo prej, ko ni minola noč, da bi se bil pošteno naspal. V varstvo so mi izročeni trije topovi leve

opaziš ukusno zložen stožec iz samih pečnic ter iz njih narejenih šopkov, katere je razstavil g. Miha Črnota iz Loga. Krasne so tudi krajinske fotografije od g. vodje Bolleta, ki predočujejo najinteresnejše partije goriške dežele.

Oficijalni nadpisi v razstavi so napravljeni v treh jezikih, le gledé grbov ne moremo razumeti, zakaj stoji na njih poprej „Circhina“ in potem še le „Cerkno“, ali pa zakaj ima „Caporetto“ večjo vrednost, nego „Kobarid“, ko prvi izraz ni niti pri uradnih, niti pri pošti v navadi. Kakor je mnogo samo italijanskih, tako je tudi več samo slovenskih nadpisov. Samo kranjski razstavniki briljujejo z nemškimi nadpisi (n. pr. Pakiz, Holzwarenhandlung zu Reifnitz in Krain), kar se v Gorici z nevoljo opazja. Tem se je pridružil tudi znani Jonko iz „Flitscha“, ki je na svoja sirnata kolesa prilepil listke z napisi „Käss“ in še celó „Kähss“. To vam je znak globokega znanja nemškega pravopisa!

Dne 16. in 17. t. m. počasti našo razstavo tudi visok gost, nadvojvoda Karol Ljudevik, v imenu presvetlega cesarja, ki sam ne more razstave posetiti.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 16. septembra.

Poljaki in slovanska vzajemnost.

Na podlagi nekaterih posamičnih izjav skušal je dokazati organ Plenerjev, da so Poljaki nasprotniki slovanske vzajemnosti. Skoro vse poljsko časopisje pobija omenjeni članek nemškoliberalnega organa. „Gazeta Narodowa“ pravi, da „N. fr. Pr.“ ne sme pozabiti, da oni članki neso izraz mnenja vsega poljskega naroda. „Nova Reforma“ pravi: Jako zaslepljeni so vsi, ki v izjavah simpatije za Rusijo ne vidijo tudi svarila zase in ne čutijo, da morajo hoditi po drugi poti. Avstrija se mora preveriti končno, da v simpatijah za Rusijo, ki se kažejo mej slovanskimi narodi avstrijskimi, je velika nevarnost za državo. Zatiranje pa ni pravo sredstvo proti tem simpatijam. Treba je opustiti dosedanje tradicije, odkritosrčno in z veseljem se pečati z razvojem individualnih slovanskih narodov, strah nemške hegemonije pregnati za vselej iz države, odločno in nedvomljivo priznati ravnopravnost narodov in jo tudi izvesti. Le tako da se protistavljati privlačni sili Moskve lastna popularnost.“

Iz češke razstave.

Slavnost, katero je priredil razstaveni odbor v stoletni spomin poseta cesarja Leopolda v prvi češki obrtni razstavi, postala je po slavnostnem govoru odbornika Jana prava češka narodna slavnost. Slavnostni govornik je naglašal, da je glavni pomen razstave, poleg spomina na kronanje kralja Leopolda, slaviti neizmerni gospodarski napredek, katerega je storil češki narod, akopram je bil cela stoletja suženj. Nasledek tega bode popolna emancipacija češkega dela od tujega kapitala od tuje uvožnje, kajti Čehi so močni dovolj, da sami lahko izvažajo. Naša češka razstava je pod najugodnejšim pokroviteljstvom, naš cesar in kralj bode prišel in začudenjem videl, kaj premore češka marljivost češko delo. (Burni Slava-klici.) Slavnosti udeležil se je župan, predmestni zastopi in mnogo poslancev.

Vojni budget in zadnji manevri.

Oficijozni listi izjavljajo se proti zahtevam vojnega ministra ter kažejo, da vlada nema posebne

baterije, ob enem sem pa grupni kadet, torej v nekem zmislju že nekaj dostojanstvenik.

Ko je prišla „Sajida“ v območje zapadnih vetrov, nastalo je slabo vreme, tako da smo morali odložiti dosedanje, tropičnim krajem primerno monturo in poiskati gorkejšo obleko. Skoro ga ni bilo dneva brez dežja, valed česar smo bili primorani ostajati večinoma pod krovom, kjer smo si čas na razne načine kratili ter milovali nesrečnika, ki je bil v službi ter moral na krovu prenašati dež in mráz. A tudi za one, ki so se zabavali pod krovom, se je položaj kmalu izpremenil, kajti močni vetrovi in razburkano morje niso dali, da bi se kdo mirno zabaval. O takem vremenu je najhujše za kuharja; paziti mu je nase in tudi na mnogo lonce in kozice, in ker se vedno lovi, se mu večkrat primeri, da se s svojimi lonci in kozicami zvrne po tleh.

Tudi nam se ne godi nič bolje, posebno hudo je pa pri obedu. Često se primeri, da še nismo zavžili niti jedne žlice jedi in že so krožniki in skledje letele na tla. Kadar se ladija tako ziblje, je prav prijetno gledati nas pri obedu, kako skrožniki balansiramo in se trudimo, da nas gugajoča ladija ne vrže. Steklenice moramo pri takih prilikah imeti v žepu. (Konec prih.)

volje, da bi takoj ustregla pomnoženim zahtevam vojnega ministra. V tem smislu izraža se „Montags-Revue“, o kateri je znano, da je v tesni zvezi z ministerstvom. Letošnji manevri — pravi omenjeni list — dokazali so in v tem se strinjajo vsi strokovnjaki, da stoji naša vojska kvalitativno na višini modernih vojaških zahtev. Seveda nekateri kritiki zahtevajo, da se za tako izborna vojska donesajo še večje širve, nego do sedaj. Vender v merodajnih krogih neso nič kaj pripravljeni, da se napravljajo prenašane nove dobave, katere bi pripravile našo vojsko do „ideala“, kakor ga ima pred očmi jedna ali druga uplinskih oseb.

Vnanje države.

Rusija in Dardanelsko uprašanje.

Dopisnik „Times-a“ imel je te dni v Peterburgu pogovor z neko „jako merodajno osebo“ o takozvanem Dardanelskem uprašnji. Izrazila je ta oseba svoje začudenje, da se v Evropi more dvomiti o tem, da je končna namera Rusije, da si pribori pristožno vožnjo skozi Dardanele ne samo za trgovske ladije, nego za vso mornarico sploh. „Gotovo je,“ rekel je ta merodajni Rus, „kakor le kaj na svetu, da bode Rusija pri prvi priliki izbrisala iz svojega grba zadnje ostanke krimske vojske in turškega gospodstva s tem, da si pribori popolnoma svoboden izhod iz Črnega morja. Zgodilo se bode to z dovoljenjem Turčije, ali pa brez njega. Nikakor ni dvomljivo, da se to zgodi nekega dne v sporazumljenji s Turčijo, in da se ona upira samo navidezno. Izkrcati oddelek vojske in se polastiti uhoda v morskó ožino, bilo bi lahko. Rusija ne gradi zaman nad 12 velicih oklopnih po 10.000 ton v Črnem morji, da se ne omenja drugih ladij in torpedovk. Trajalo bode morda nekaj časa in veljalo mnogo poskusov, predno bode moglo prosto voziti sem in tja ruske ladije, tudi če bi druge države to dosegle. Ali Rusija ima svoj trden smoter in se ne bode dala omajati. Kadar bode ustie Dardanel v posesti Rusije, morebiti skupno s Turčijo, bode druge oblasti Rusijo morale prositi za prosto vožnjo skozi Dardanele.

Rusija in Carigrad.

Z ozirom na vest nekega angleškega lista, da Rusija namerava napasti Carigrad iznenada, se kliče v spomin jednaka nakana carja Nikolaja, ki jo je že l. 1853. gojil. Predlagal je admiralu Menčikovu, da bi se Turčija s tem prisilila pokoriti se ruskim zahtevam, da se iznenada izkrci na kakem mestu Bospora 16.000 mož z 32 topovi in 2 sotnijama Kazakov, ki bi zadoščali, da se polaste Carigrada. Če bi bilo še večje število vojakov mogoče ukrcati, bil bi uspeh tem gotovejši. Knez Menčikov se je izrazil, da je načrt carjev jako težko izvedljiv, skoro nemogoč. Car je potem predložil drug načrt, da bi se iznenada izkrcala primerna vojna sila na bolgarski obali pri Burgasu, a tudi ta načrt ni se izvedel.

Francija in Italija.

Vest, da bode francoski veleposlanik pri svetem stolu navzoč pri oficijelnem vsprejemanji romarjev v Vatikanu na posebno željo papežev, vzbudila je nevoljo celo v radikalnih krogih. Radikalni listi pravijo ironično, da se Francija vedno trudi, da Italiji poda novih dokazov svojega prijateljstva.

Francoski veleposlanik Montebello

zbral je pred svojim odhodom vso francosko kolonijo v Carigradu, ter jo pozdravil z jako pomenljivimi besedami, rekoč, da se bode v kratkem šele videl sad njegovega delovanja, katero je danes še nerazkrito. Govor bil je poln političnih momentov in jako zanimiv.

Parnell.

Kakor se kaže, izgublja nekdanji vodja irske stranke pogum. Londonski poročevalec „Leeds Mercury“ piše: „Jako dvomljivo je, bode li šel Parnell, kakor je nameraval, početkom zime v Ameriko. Parnell se je baje preveril, da velika večina Ircev neče ničesar vedeti o njegovi politiki. Ako bi potoval po združenih državah, da nabira novce za strankarske fonde, napravil bi popolni fiasco. Ne računajoč najbolj ekstremno dinamitno stranko so Irči v Ameriki nasprotniki Parnella, in so mu dali razumeti na nedvomljiv način, da mu ni treba hoditi v Ameriko, da nabira novcev za nadaljevanje prepira mej brati. Zatorej Parnell ne bode hodil preko morja, nego skušal, da si utrdi obstanek na Irskem.“

Dopisi.

Iz Laškega trga 14. septembra [Izv. dop.]

Storili smo vender jedenkrat važen korak z ustanovitvijo podružnice sv. Cirila in Metoda za „Laški trg in okolico“. Včerajšnji ustanovni zbor je bil prav dobre obiskan ter je takoj pristopilo podružnici blizu 50 udov. Počastilo nas je s svojo navzočnostjo več gg. Celjanov, ki so z naidušenimi govori in krasnim petjem največ pripomogli k sijajnemu uspehu. Prav umljivo in prepričevalno govoril je g. Dragotin Hribar o pomenu družbe sv. Cirila in Metoda ter razjasnjeval družbina pravila. Gospod dr. Rozina je naiduševal navzočne z iskrenimi be-

sedami za novo podružnico in g. dr. Filipič je napil presvetlemu vladarju ter našel s svojim govorom burni odmev pri vseh navzočnih. Od domačinov sta se pa posebno odlikovala s svojima govoroma gg. Medved in Elsbacher Konrad.

Izbralo se je začasno načelnštvo, obstoječe iz sledečih gg.: J. Drobnič, predsednik (namestnik: J. Smole); M. Škerbec, blagajnik (namestnik: K. Elsbacher); M. Medved, zapisnikar (namestnik: A. Groznik). Izrekla se je vsestranska želja, da bi tudi pristopili tej podružnici Laščani, ki po raznih krajih domovine in drugod zavzemajo odlična mesta. To se je po nekoliko že storilo, drugi pa naj še sledijo! Delajmo na to, da bode naša podružnica posebno dobro uspevala!

Iz Št. Jerneja 13. septembra [Izv. dop.]

Naš romantični kraj je novejši čas v napredku storil izdaten korak. Tako na primer se je poklicalo v življenje že opešano gasilno društvo, kateremu načelnik je naš vrli občečislani župan gosp. Josip Poljanec.

Tukajšnji rodoljubi ustanovili so dalje tudi bralni klub — ter se v prostorih g. Zagorca slovenski listi kaj marljivo prebirajo. Ne bode pa dolgo, ko bodem v srečnem položaji Vam že o osnovi bralnega društva poročati. Inteligenca skaži svojo narodno zavest!!

Nikakor pa ne smem prezreti onega, kar tukaj, smelo trdim, največjo ulogo igra — namreč novo prirejeno dirkališče. Za napravo velikanske elipse gre v prvi vrsti zahvala slavni c. kr. kmetijski družbi kranjski, katero je v tej zadevi prav pridno zastopal tajnik g. Gustav Pirc. Omenjeni družbi pa je bil velika pripomoč gospod Janez Zmugg, c. kr. stražmešter žrebčarske postaje v Selu. Vrli mož je že 25 let vsako leto 4 mesece tukaj nameščen, da nadzoruje sosedne žrebčarske postaje, ter si je v teku teh let od tukajšnjega prebivalstva veliko zaupanje in vsestransko priljubljenost pridobil. Dotični gospod napel je vse svoje moči, hodil od hiše do hiše in je neutrudljivo mu naklonjeno ljudstvo k vožnji peska vspodbujal. Akoravno je imel isti čas kmet ravno ajdovo setev, se je vender na kraj, za dirko odločeni, še čez tisoč voz gramoza brezplačno pripeljal. Tukajšnje ljudstvo je sicer potrpežljivo — dvomim pa, da bi bil kdo drugi toliko pri njem dosegel.

Gosp. Zmugg je bil od Št. Jernejakega občinskega zastopa za zasluge že pred leti izvoljen častnim občanom. Morebiti je pa on tudi jedini podčastnik v veliki c. kr. avstrijski armadi, ki se s tem častnim naslovom ponašati more. Na mnoga leta!

Domače stvari.

— (Novoimenovani Trnovski župnik) gosp. Vrhovnik nastopil je včeraj zjutraj svojo službo. Ob 8. uri zjutraj bral je tiho sv. mašo. Kakor smo že poročali pred nekaterimi dnevi, izprosil si je, da se opusti vsaka slavnost za vsprejem, ter odločil v to namenjene novce za uboge.

— (Imenovanja.) Pri finančnem ravnateljstvu v Ljubljani imenovani so: koncipist Heliodor Dlouhy finanč. komisarjem, koncipijenta Hermann Nickerl in dr. Rudolf Roshnik koncipistoma, praktikant B. Götz računskim asistentom in računski podčastnik Josip Fink kancelistom.

— (Grofa Chamborda grob na Kostanjevici.) Priobčili smo zadnjič nekaj vrst iz Pariškega „Figara“, ki je tožil, da je grofa Chamborda grob popolnoma zanemarjen in ves v prahu in dostavili iskreno željo, da bi ta izjava ne bila resnična. Naša želja se je skoro takoj izpolnila, kajti, kakor čitamo v „Novi Soči“, je „Figarov“ popis sama laž.

— (V srednje šole vse sili.) V I. razred nižje gimnazije oglasilo se je danes zopet 48 učencev, po vrhu onih 104, kateri so bili že julija meseca vsprejeti. — I. a na višji gimnaziji bo imela blizu 40 učencev, I. b okoli 80. — V prvi razred tukajšnje realke se je oglasilo 90 učencev.

— (V prvi tečaj tukajšnjega učiteljskega) se je oglasilo 22 gojencev in 109 gojenk. Od poslednjih bodo vsprejeti k večjemu 40 gojenk, a kaj počne 69 ostalih? Ali je to res dokaz, da je višja dekliška šola v Ljubljani toliko potrebna, kakor „plesišče za dervise na Grintovcu“? (To so besede monsignora Jerana, posnete iz njegove „Danice“.)

— (Razkritje Gajevega spomenika v Krapini) preloženo je od 28. na nedeljo 27. dan t. m.

— (Shod ognjegasciev v Zagrebu.) Povodom dvajsetletnice obstanka svojega sklicalo je ognjegasno društvo Zagrebško shod, katerega se je udeležilo lepo število društev ne samo iz Hrvatske, nego tudi iz sosednjih slovenskih dežel, posebno iz Kranjske, Istre in Koroške. Posebno dobro so bile zastopane tudi ognjegasna društva iz slovenskih krajev, največ iz Kranjske, n. pr. Ljubljana, Novo mesto, Kranj, Kamnik, Postojna, Krško, Trebnje, Št. Vid, Šiška, Sevnica, Brežice, itd. Slavnost se je vršila prav lepo in dostojno. V predvečer v soboto bil je slavnostni sprevoz po mestu, pri katerem je izborna ognjegasna godba napravila serenado raznim dostojanstvenikom, potem pa komers v streljani. Drugo jutro bil je slovesen pozdrav došlih gostov po predsedniku g. Deželiču, potem sprevoz v mesto, in slovesna maša v glavni cerkvi. Ob 2. uri popoldne bil je slavnostni banket, pri katerem se je v imenu Slovencev zahvalil za napitnico g. Doberlet slovenski — kar je povsem naravno — ter nazdravil Hrvatoma, do katerih Slovence vedno vleče ljubizen bratovska. Napitnici odzdravljalo se je z naudušenimi klici: „Živeli Slovenci“ in vse občinstvo pelo je „Naprej zastava slava“ (Želeli bi le, da se g. Doberlet pokaže tudi v Ljubljani tacega Slovenca, kakor v Zagrebu, kjer se je že davno uvedlo hrvatsko velevanje pri ognjegascih, ko se pri nas še vedno šopiri nemščina.) Po banketu podala so se društva skupno v razstavo. Zvečer pa so se zbrali ognjegasci na vrtu Dreherjeve pivarne, kjer je svirala njih godba in so prepevala Zagrebška pevaska društva in so se razna društva bratovsko zabavala do pozne noči. V ponedeljek bilo je nadaljevanje glavne skupščine in vežba Zagrebškega društva, popoldne pa skupni izlet v Maksimir, kjer se je zbralo nad 5000 ljudi in se je razvila prav živahna veselica, ki se je končala s sijajnim ognjemetom.

— („Glasbena Matica“.) Učenci, ki žele ustopiti v šolo „Glasbene Matice“, zglase naj se dne 18. in 19. septembra t. l. od 4—6 ure popoldne in dne 20. septembra t. l. od 10—12 ure dopoldne v šolskih prostorih (Gospodske ulici, knežji dvor II. nadstropje), kjer se bode vršilo upisovanje. Poučevalo se bode v igri na klavirji, gosli in na raznih drugih instrumentih, v petji, teoriji in harmoniji. V glasbeno šolo vsprejmo se samo otroci udov „Glasbene Matice“. Učnina za 1 učenca znaša 1 gld. 50 kr. na mesec, upisnina 1 gld. in društvena udnina 2 gld. za vse leto, katere zneske uplačati je takoj po vsprejemu.

Odbor.

— („Slovenski Pravniki“) prinaša v 9. številki nastopno vsebino: 1. Dr. F.: O razžaljenji časti po načrtu novega kazenskega zakona. 2. H kritiki §§. 53.—65. mal. postopanja. (Dalje.) 3. Iz pravosodne prakse. Civilno pravo: a) Solastnina, užitna ali najemna pravica? Lastnik ali najemodavec ni zavezan, da bi uživavcu ali najemniku poslopje, katero je naključje uničilo, znova zgradil ali pa za to odškodnino plačal. b) K uporabi §§. 884. in 1062. obč. drž. zak. c) Tožba in sporno postopanje ni prikladno za zahtevo dostojnega živeža mej zakonci. d) K eksekuciji na bodoče dolžnikove tirjatve. 4. Iz upravne prakse: Ni dopustna pritožba občine s svojim statutom kot političnega oblastva prve stopnje zoper ukaze višjih političnih oblastev. 5. Tretja glavna skupščina mejnarodnega združenja kriminalistov. 6. Književna poročila. 7. Razne vesti.

— (Ogenj.) Danes zjutraj ob 2. uri naznanila sta dva strela raz grad, da je nastal požar. Gorela je v Kravji dolini šupa, hlev in pod, vse last hišne posestnice Ivane Marolt. Razven poslopj, ki so pogorela do tal, uničil je požar tudi več sto centov sene in slame. Gasilno društvo obvarovalo je s skrajnim naporom vseh močij, da se neso unele sosedne hiše, iz katerih so ljudje že prenašali premakljivosti na ulico. Ogenj zanetil se je v pol odprti šupi, od koder je segel takoj na hlev. Pri tej priliki pokazalo se je znova, kako izvrstna naprava je Ljubljanski vodovod.

— (Dr. Karol pl. Kozič), vrl hrvatsk domoljub in iskren prijatelj Slovincem, otvoril je nedavno svojo odvetniško pisarno na Dunaji I. Bräuerstrasse št. 10. Naj bode priporočen vsem onim Slovincem, ki imajo na Dunaji pravniškega posla, posebno, ker je on mej Dunajskimi juristi znan kot kapaciteta in zna tudi prav dobro slovenski.

— (Dijaški koledar.) Naša koledarska literatura je zopet napredovala. Pred nami leži I. letnik „Dijaškega koledarja“, ki ga je izdala „Na-

rodna Tiskarna“. Prav lepa knjižica je to, v obliki običajnih koledarjev, lepa po vnanosti, odlična po praktični razdelitvi raznovrstne vsebine. „Dijaški koledar“ obsega dobo od 1. septembra 1891 do 31. decembra 1892 in ima razven tega nastopne sestavke in rubrike: Rodopis ces. rodovine, astronomiške beležke za 1892. l., ključ za določitev vremena, lestvica za pristojbino kolkov, žrebanje avstrijskih srečk, seznamek vrednosti kovinskega denarja, poštne pristojbine za pisma, brzozavni tarifi, dr. Frančišek Miklošič (z lepo sliko). Za tem so razne za dijake važne podrobnosti. O srednji šoli, pogoji za vsprejem, zrelostne izkušnje, šolnine, ustanove, srednja učilišča na Slovenskem, visoke šole v Avstriji, šole za umetniško in strokovno izobražbo, trgovske šole, šole za poljedelstvo, gozdarstvo in rudarstvo, strokovne šole za živinozdravnike, podkovske šole, glasbene šole, nautičke šole, vojaška učilišča. Dalje je skrbjeno za dijakov beležke o učiteljih, sošolcih, knjigah, nalogah, razdelitvi šolskih ur. Naposled so dodani še sestavki: Evropski vladarji. Sv. brata Ciril in Metod. Glagolica in cirilica. Jezik staroslovenski. Književno delovanje sv. Cirila in Metoda. Srbska in ruska azbuka. To je vendar tako raznovrstna in bogata vsebina, da bode tudi nedijak koledar rad prelistaval in priznaval, da je prav praktično urejen, ker daje dijaku potrebne podatke in mu služi kot lična listnica. Preverjeni smo, da bodo slovenski dijaki pridno segali po lepem koledarju, ki je bil že davno potreben. Koledar dobiva se v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani in pri vseh knjigotržcih izvod po 80 kr., po pošti 85 kr.

— („Učiteljski Tovariš“) Glasilo „Slovenskega učiteljskega društva“ v Ljubljani ima v 18. številki naslednjo vsebino: Deželna učiteljska konferencija. — Lj. Stiasny — Kamnik: Črkovanje na slovenskih šolah. — J. Marn: Knjiga Slovenska. — Liatek. — Naši dopisi: Iz državnega zbora. — Od Kolpe. — Iz litijskega okraja. — Iz kranjskega okraja. — Društveni vestnik. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb.

— (V Gorici) primerilo se je že marsikaj čudnega, a nastopni dogodek je gotovo tudi zanimiv: Dne 5. avgusta se je sprehajal urednik „Nove Soče“ s trgovcem Ant. Urbančičem. Ko prideta okoli 7½ ure zvečer po „Gospodski ulici“ pred kavarno „Nationale“, sliši urednik, da pri mizah govore nekaj o „Novi Soči“, na kar opozori svojega spremljevalca; a ni še izrekel besede, ko ga ustavi Lahon A. Nardini. Ko ga upraša urednik, kaj da želi od njega, odreže se ta prav surovo, da bi mu dal rad nekoliko zaušnic, a za danes, da se zadovolji le z opozorenjem. Urednik je vso stvar naznanil sodniji, vsled česar je bila včeraj obravnava. Moško je Nardini tajil, a pomagalo mu ni nič, ko je priča fakta potrdila s prisego. Obsojen je bil v dvodnevni zapor ali 10 gld. globe. A to ni bilo še zadosti. Ko gre urednik po dokončani obravnavi iz sodnega urada, pride za njim Nardini, ga zavratno napade, pridene mu gorko zaušnico rekši: „Sedaj me pojdi zopet tožit“. Dostavljam le, da se je to zgodilo ob polu jedne popoldne in da ni čudo, ako dobivajo mirni ljudje anonimne liste z grožnjo: „Ako boš hodil z N. N. na sprehod, dobiš jih“.

— (S Save:) V velepoštovano obitelj načelnika železnične postaje Litijske, g. Ivana Jenka, posegla je zopet kruta osoda z železno, neizprosno svojo roko. Po jednomesečni, mukopolni boleznii umrla mu je v pretekli noči mlada soproga Aleksandrina po niti 10 mesecev trajajočem srečnem zakonu. Blaga pokojnica bila je hči bivšemu nadučitelju Šmartinskemu, Franu Adamiču. I sama posvetila se je učiteljevanju ter skrajema službovala v Žireh in kasneje v Šmartinu poleg Litije. — Pogreb bode jutri popoldne. — Naj obili znanci in prijatelji mili pokojnici hranijo blag spomin! Lahka jej bila zemlja rodna!

— (Generalno ravnateljstvo c. kr. priv. južne železnice) naznanja, da je vsled tega, ker se je na Tirolski črti promet ustavil in se je na postajah Atzwang in Weidbruck jako veliko blaga nakopičilo, moralo skladišne prosti čas, za blago, ki se oddaja na postajah Atzwang in Weidbruck, omejiti le na 24 ur, in da je moralo za blago, ki je skladišni podvrženo skladiščino pristojbino od 100 kil za prvi dan povišati na 4 kr. za vse sledeče dni pa na 6 kr., — kolikor za nekatero blago v tarifi južne železnice z dne 1. julija 1890 pod C (postranske pristojbine) točka 3 B ni še strožjih določil o ležanju in skladišni. 10% sklad-

ninska doklada, ki se računa in pobira v pomnožitev varstvenega poročstva za škode po ognji pri ležečem blagu, ta ostane. Ker so vsled teh zaprek prostori na postajah Atzwang in Weidbruck z blagom tako napolnjeni, železnica tudi ne more garantovati po pravilih in tarifah določenega dobavnega obroka, dokler se ovire ne odpravijo.

— (Kaznjenca Dermoto) z Ljubljanske kaznilnice na Gradu, ki je nedavno ubežal v Dravski dolini na Koroškem, kjer je delal z družimi kaznjenci, našli so obešenega v nekem gozdu pri Graagrabenju. Dermota, ki je bil zaradi roparskega umora obsojen na 20letno ječo, imel je samo še 2 leti in 10 mesecev svoje kazni prestat in je imel blizu 600 gld. prihranjenega denarja v kaznilnici. Kaj ga je torej napotilo, da je ubežal in se brčkone tudi sam umoril, je nerazumljivo, ker je imel upanje, da bode za ostanek kazni pomiloščen.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Temešvar 16. septembra. Cesar ob 9. uri zjutraj dospel. Načelniki oblastev, duhovščina, generaliteta in množica občinstva ga naudušeno pozdravila. Peljal se s Szaparyjem v škofovsko palačo. Ljudstvo priredilo entuzijastično ovacijo. Ob 10. uri vsprejel delegacije.

Rim 16. septembra. Kardinal Rotelli umrl za legarjem.

Dunaj 15. septembra. Pred začetkom državnega zbora bode na Dunaji shod, katerega se udeležijo poglavitni vodje raznih strank.

Beligrad 15. septembra. Kralj Aleksander danes došel. Na kolodvoru ga pozdravili regenti, ministri, člani diplomatskega kora in drugi dostojanstveniki in mnogobrojno občinstvo.

Peterburg 15. septembra. Vlada nazakala za stradajoče že 22 milijonov rubljev. Potrebni dalo se bode seme za zimsko setev. Po uradnih zapisnikih je v 13 gubernijah popolnoma slaba letina, v 8 le deloma.

Pariz 15. septembra. Zastopniki vnanjih držav v Peking predložili so resne pritožbe kitajski vladi zaradi izgrede, kitajska vlada zaukazala guvernerjem, da branijo tujce.

Berolin 15. septembra. Imenovanje grofa Wedela veleposlanikom namesto Münsterja se naznanja za najbližjo bodočnost.

Novi York 15. septembra. Balmaceda, ki je bil do zdaj skrit, bežal je na američansko admiralsko ladijo, ki je odplula zvečer v Callao. Američanski admiral olajšal mu beg s tem, da mu je dal obleko mornarja.

Razne vesti.

* (Lakota na Španjskem.) Vsled silne vročine, ki je pokončala žetov v mnogih provincijah, nastala je lakota posebno v izhodnji Španiji, kjer je bila grozna suša. Ebro, jedna izmed največjih rek evropskih, ima tako malo vode, da jo otroci lahko prebredejo. Suša traje še nadalje.

* (Umetalen mráz.) Američani, ki so izumili narejati umetalen dež, hote zdaj poskusiti tudi narejati umetalen mráz. V kratkem vršili se bodo poskusi, kako se s pripomočjo umetelnih oblakov napravi zgodnji mráz ter tako prepreči, da zemlja ne dá gorkote od sebe.

* (Roparski napad.) V jedni najbolj obljudenih ulic Praškega predkraja Vinohradi na Palackega cesti, napadel je neki potepuh dvajsetletno prodajalko moke v prodajalnici. Razbil jej je črepijo s težkim kladivom, oropal iz miznice 90 gld. in ubežal navzlic temu, da je tikoma carinski urad, v katerem je vedno mnogo finančnih stražnikov.

* (Nesreča po eksploziji bencina.) V Budimpešti pripetila se je v neki prodajalnici pri prelivanju bencina vsled ne previdnosti eksplozija. Neka deklica je bila takoj mrtva, neki pomočnik pa težko ranjen. Pri gašenju ogoja bili so poškodovani trije gasilci. Prodajalnica in blago v njej je zgorelo.

* (Povodenj v Toledu.) Oficijelna poročila javljajo, da je po povodnji v provinciji Toledu poginilo 2000 ljudi. Vsled pretrganosti železniških zvez je vsaka pomoč nemogoča. Ministri so se vrnili takoj v Madrid.

* (Kolera na vojnih ladijah.) Iz Bombay se javlja, da je na vojnih ladijah „Marathon“ in „Readbreast“ umrlo 15 ljudi za kolero.

* (Nesreča v cirkusu.) V cirkusu na trgu St. Michele v Marseillu udrle so se te dni lesene stopnice, ki so bile baš nad konjskim hlevom in je nad 100 oseb se pogreznilo v hlev, kjer se jih konji poteptali in je bilo mnogo težko ranjenih, katere so prenesli v bolnišnico. Triindvajset je težko, nad petdeset pa lahko ranjenih.

* (100.000 in 50.000 goldinarjev)
sta glavna dobitka velike Praške loterije. Opozorjamo
svoje čitatelje, da bode žrebanje že dne 15. oktobra.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta
2 gl. 30 kr.; za četrto leta 1 gl. 15 kr.

Umrlj so v Ljubljani:
14. septembra: Matija Sauprimožnik, vrtnar, 62 let,
Poljanska cesta št. 57, vodentca.
15. septembra: Ana Gregorka, uradnega sluge žena,
47 let, sv. Petra cesta št. 47, jetika,
16. septembra: Fran Marješič, natakarkjeva hči, 9 let,
Poljanski nasip št. 14, dysenterie.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
14. sept.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	741.6 mm. 740.1 mm. 740.0 mm.	10.2° C 23.6° C 16.2° C	brezv. sl. jzh. sl. jzh.	megla jasno jasno	0.00 mm.
15. sept.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	739.7 mm. 738.0 mm. 738.9 mm.	13.0° C 25.0° C 17.8° C	brezv. sl. jzh. sl. jzh.	jasno d. jas. obl.	5.00 mm. dežja.

Srednja temperatura 16.7° in 18.6°, za 2.7° in 4.7°
nad normalom.

Dunajska borza
dne 16. septembra t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	90.85	90.80
Srebrna renta	90.75	90.85
Zlata renta	109.75	109.45
5% marčna renta	101.80	101.50
Akcije narodne banke	1008	1009
Kreditne akcije	276	275.75
London	117.35	117.35
Srebro	—	—
Napol.	9.31	9.31
C. kr. cekini	5.59	5.59
Nemške marke	57.70	57.70
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 134	250 gl. 134
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%	103	05
Ogerska papirna renta 5%	100	50
Dunavska reg. srečke 5%	100 gl. 120	25
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	—
Kreditne srečke	100 gl. 184	75
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	152
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	220	—

Založnik tovarne za platno.

Viljem Sattner
v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 20 (757-2)

prilporeča za bodočo sezono po znanih **nizkih cenah** dobrosortovano zalogo
prtenega, modnega in manufakturnega blaga

od priproste do najfinejše vrste. Lepe novosti **jesenskega in zimskega blaga** za obleke, črne in v vseh drugih modnih barvah; posebnosti pristo
angleškega in brnskega modnega blaga za oblačila za **gospode, flanelne**
odeje, predlagači, navadni in salonski prostirači, preproge, an-
gora-kožice, tkani in natisnjeni perilni barhanti i. t. d. i. t. d.

Novosti kupujejo se vsak dan.
Najnovejši modni časniki so na razpolaganje.

Blago za obleko, dvojnato široko, meter po 50 kr. in več.

Dva učencea

vsprejmeta se takoj v večjo specerijsko trgovino v nekem
mestu na Kranjskem. Dotičnika morala sta vsaj prvi
ali drugi gimnazijski razred izvršiti in morata biti zmožna
nemškega in slovenskega jezika. — Natenčneja pojasnila
daje upravništvo „Slovenskega Naroda“. (746—2)

Poštna ekspeditorica.

Poštna ekspeditorica z večletno prakso ter urna in
vešča poštničnim in brzojavnim opravilom, zmožna sloven-
skega in nemškega jezika, **vsprejme se stalno takoj**
pri večjem c. kr. poštno-brzojavnem uradu proti prosti
štaciji in plači, določeni po dogovoru.
Lastnoročno pisane prošnje, kojim je priložiti spr-
čevala in fotografijo, pošljejo naj se upravništvu „Sloven-
skega Naroda“ pod šifro: „vrla Slovenka“. (750—2)

V najem se odda (772—1) gostilna v Gorenjem Logatci

tik glavne ceste pri farni cerkvi, blizu sodišča in okrajnega
glavarstva. Pri hiši so **veliki hlevi, shrambe in kleti**,
katere so pripravne tudi za vinsko kupčijo. Zraven hiše
je **vrt za zelenjavo, velik sadni vrt in njive**.
Več se poizvje pri g. Milavcu v Gorenjem Lo-
gatel in pri lastniku g. Frau Tršarju na Vrhniki.

Srajce, zavratniki, zapestniki, kravate.

M. Podkrajšek (727—1)
v Ljubljani, v Špitalskih ulicah.

Pri
Karolu Till-u
v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 10.
Vse (456—2)
šolske potrebščine
za pisanje, risanje in slikanje, za
vse šole po naročilu gg. profesorjev.
Velika izbira
risalnih skladnikov, risal itd.

Gospodičina

iz dobre rodbine, izurjena v šivanji, pri kuhi in sploh v
vseh hišnih opravilih, želi v kako specerijsko prodajalnico,
naj si bode v mestu ali na deželi, v službo vstopiti. —
Ponudbe pod črkama **A. B.** vsprejema iz prijaznosti
upravništvo „Slovenskega Naroda“. (748—3)

Ljubljančanka!

Ona gospodičina, ki se je vozila iz Zagreb-
ške razstave dne 9. septembra dopoldne v Ljub-
ljano in bila mej vožnjo opazovana od dveh go-
spodov, naj vsprejme pismo „poste restante“ v
Ljubljani pod imenom zadnje stacije, kjer smo se
ločili in zadnji pozdrav dali. (751—3)

Trgovsk pomočnik

19 let star, izurjen v specerijskem in nekoliko v manufak-
turnem blagu, želi svojo sedanjo službo premeniti
kje na deželi. Uprašanja naj se pošiljajo pod naslovom:
J. M. poste restante Razdrto, Notranjsko. (742—3)

Od pluga do krone.

Najboljše sredstvo
Prebavno vino
(Vinum digestivum Breymesser)
iz knezoškofjske dvorne lekarne v Briksenu
Mr. F. C. Breymesserja
je **najboljše in najsigurnejše sredstvo**,
da se hitro lečijo vsakovrstne **motivne pre-**
bavljanja ali zapeka.
Cena velike steklenice z navodilom za porabo
1 gl. Dobiva se v lekarni gosp. **J. Svobode**
v Ljubljani. (595—17)
za bolni želodec!

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-
vajoče sredstvo proti
kurjim očesom,
žuljem na pod-
platih, petah in
drugim trdim
praskom
kože.

Veliko
priznanih
pisem je na
na ogled v
glavni razpošiljalnici:
L. Schwenk-a lekarna
(524) Meidling-Dunaj.
Pristen samo, če imata navod in
obliž varstveno znamko in podpis,
ki je tu zraven; torej naj se pazi
in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljub-
ljani J. Svoboda, U. pl.
Trnkoczy, G. Piccoli, L.
Grečel; v Rudolfovem
S. pl. Sladovič, F. Haika;
v Kamniku J. Močnik;
v Celovcu A. Egger, W.
Thurnwald, J. Birnbach-
er; v Brezah A. Alch-
inger; v Trgu (na Ko-
roškem) C. Menner; v
Beljaku F. Scholz, Dr.
E. Kumpf; v Gorici G.
B. Pontoni; v Wolfs-
bergu A. Huth; v Kra-
nju K. Šavnik; v Rad-
goni C. E. Andrien; v
Idriji Josip Wario; v
Radovljici A. Roblek;
v Celju J. Kupferschmid.

Poslednji mesec. | Velika | Poslednji mesec.

Praška razstavnna loterija.
Glavna dobitka:
goldinarjev **100.000** goldinarjev **50.000** goldinarjev
LOZI po 1 gl. V Ljubljani se dobivajo lozi pri **J. C. MAYER-ju.** **LOZI po 1 gl.**
(707—10)